

РЕШЕНИЕ

№ 40879

гр. София, 06.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4540** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производствата е по реда на Глава X от АПК.

Образувано е по жалба на А. Д. Г., ЕГН [ЕГН] и А. Д. Г., ЕГН [ЕГН] и двамата с адрес: [населено място], чрез адв. А. Б. – САК, против мълчалив отказ на кмета на Столична община – Район „С.“, за заверяване на Молба – декларация, вх. № РСЛ25-ГР94-1334/17.03.2025 г. за снабдяване с нотариален акт по давностно владение за недвижим поз. имот с идентификатор 68134.3702.305.1.3, находящ се в СО, Район „С.“, ул. Кадемлия“ № 39, ет. 3, представляващ жилище /апартамент/.

В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразно, издаден в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че кметът на общината, след извършена проверка и индивидуализация е длъжен да завери декларация, предвид липсата на съставен акт за общинска собственост за посочения имот. В с.з. се представляват от адв. А. Б., който поддържа жалбата, претендира разноски по списък.

Ответникът по жалбата – кметът на Столична община – Район „С.“, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юриск. Д., който оспорва жалбата, твърди недопустимост и неоснователност, претендира разноски за юриск. възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адв. хонорар в писмени бележки по делото.

Жалбата е постъпила в законния срок, от надлежна страна, притежаваща активна процесуална легитимация и е процесуално допустима.

Съдът, след като обсъди поотделно и в съвкупност приетите по делото доказателства и като съобрази доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна

страна:

Фактическа обстановка:

Производството започва по молба, във вр. с признаване правото на собственост по давностно владение, за заверяване на Молба – декларация /л. 11и 15/, вх. № РСЛ25-ГР94-1334/17.03.2025 г. за снабдяване с нотариален акт по давностно владение за недвижим поз. имот с идентификатор 68134.3702.305.1.3, находящ се в СО, Район „С.“, ул. Кадемлия“ № 39, ет. 3, представляващ жилище /апартамент/.

По така подаденото заявление липсва постановен изричен индивидуален адм. акт в законовия седемдневен срок за извършване на адм. услуга. След подаване на жалбата на 25.04.25 г., на 30.04.25 г. е издадено удостоверение /л. 10/, видно от което, в противоречие с твърдението на ответника, се отказва предоставяне на услугата, поради несъвпадане на ед. № на имота и адм. адресна същия, посочен в молбата.

По делото не е представен акт за общинска собственост по отношение на имота и не се твърди наличие на такъв.

От правна страна:

Жалбата е подадена в месечен срок от датата на отказа, от активно – процесуално легитимирано лице с правен интерес и е допустима.

Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК административният акт следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административнопроизводствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си. В случая волята на органа относно упражненото от него право е неясна, понеже не е упражнена с изричен акт, а последващият контрол по приложението на закона спрямо посочените факти е невъзможен. Законсообразността на административния акт се преценява към момента на издаването му.

Съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 2, б. ”б” от ДР на Закона за администрацията, във връзка с разпоредбата на чл. 21, ал.3 от АПК, административната услуга представлява издаването на декларативни индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения. Отказът на административния орган да удостовери претендираните в настоящия случай правнорелевантни факти, т.е. да издаде удостоверение по молбата и заверка на молба-декларация за снабдяване с констативен нотариален акт, представлява индивидуален административен акт и като такъв подлежи на самостоятелно обжалване. Исканата от жалбоподателя административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587 от ГПК /чл. 483, ал. 2 от ГПК, отм./ за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска /както е в случая/, респ. държавна собственост. Целта на това производство е да се удостовери, че определен недвижим имот е или не е държавна или общинска собственост като въз основа на тези данни се извършва преценка, представляваща част от охранителното производство, развиващо се пред нотариуса. Решаването на въпроса дали са налице материалноправните предпоставки жалбоподателят да бъде признат за собственик на имота на основание давностно владение стои извън правомощията на кмета на общината. Същият е от компетентността на нотариуса, който в развиващото се пред него производство е длъжен да извърши преценка за наличието на посочените обстоятелства, въз основа на която да издаде или да откаже издаването на нотариален акт.

В хода на административното производство, от административният орган следва да се прецени дали са налице матер. предпоставки за издаване на искания акт – заверка на справка – декларация. Адм. орган извършва преценка единствено по отношение на наличието или липсата на съставен акт за общ. собственост на имота или наличие на обстоятелство, което го прави такава собственост по силата на закона и при липсата на изискване за съставяне на такъв акт. Необходимо е имотът да бъде също така точно индивидуализиран, посредством съответни документи – скици и други. Жалбоподателят е представил съответни документи като за органа съществува единствено задължението да прецени дали същите са достатъчни за индивидуализация на имота и преценка дали същият представлява общинска собственост по силата на закона и/или като за същия е съставен съответен акт за общ. собственост. Задължително условие за издаване на констативен нотариален акт е именно в процедурата по чл. 587 от ГПК представянето на заверена от общината справка-декларация за липса на съставен АОС. В случая не е налице произнасяне в срок, като е формиран незаконосъобразен мълчалив отказ, който подлежи на отмяна. Подлежи на отмяна и последвалия изричен отказ, обективиран в Удостоверение № РСЛ25-ГР94-1334-/2//30.04.2025 г., в което се излага твърдение за липса на такъв обект в системата на ГИС С. – С. като е налице липса на съвпадение между идентификатор и адм. адрес. Последното твърдение, дори и да е основателно, то за адм. орган съществува задължение, съгласно чл. 35 от АПК, според който: „Индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени“, да извърши съответната проверка.

Съгласно чл. 30, ал. 2 и 3 от АПК: „Ако искането не удовлетворява останалите изисквания на закона, заявителят се уведомява да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството.

(3) Срокът за произнасяне започва да тече от датата на отстраняване на нередовностите.“

Адм. орган, в тази законова хипотеза следва да изиска съответни доказателства от жалбоподателя. на това основание и да изясни обстоятелствата по преписката в съответствие с чл. 35 от АПК, а не да отхвърля молбата за издаване на документ в противоречие с посочените разпоредби.

Предвид горното, настоящият състав счита, че подадената жалба е основателна.

Мълчаливият отказ и последващият изричен такъв на кмета на Столична [община] „С.“ са издадени в противоречие с материалноправните разпоредби, адм. – производствените правила и като такива са незаконосъобразни, респ. Следва да бъдат отменени. Делото следва да се върне като адм. преписка на адм. орган за издаване на акт като бъде извършена преценка единствено на посочените по-горе задължителни условия за издаване адм. услуга по заверка на справка – декларация по реда на чл. 587, ал. 2 от ГПК, а именно – като се завери същата при липса на съставен АОС за имота и при неговата точна индивидуализация.

С оглед на своевременно направено изявление от проц. представител на жалбоподателите за присъждане на разноски съдът следва да присъди такива на жалбоподателя по списък /л. 29/ за платена д.т. в размер на 20 лева и в размер на 1000 /хиляда/ лева за адв. хонорар на проц. представител. Последният е съответен на обема на извършената работа, проведено едно с.з. и правната сложност на спора и е към минималния законов размер като възражението за прекомерност е неоснователно.

По изложените съображения СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на А. Д. Г., ЕГН [ЕГН] и А. Д. Г., ЕГН [ЕГН] и двамата с адрес: [населено място], чрез адв. А. Б. – САК,

Мълчалив отказ на кмета на Столична община – Район „С.“, за заверяване на Молба – декларация, вх. № РСЛ25-ГР94-1334/17.03.2025 г. за снабдяване с нотариален акт по давностно владение за недвижим поз. имот с идентификатор 68134.3702.305.1.3, находящ се в СО, Район „С.“, ул. Кадемлия“ № 39, ет. 3, представляващ жилище /апартамент/ както и последващият изричен отказ, обективиран в Удостоверение № РСЛ25-ГР94-1334-/2//30.04.2025 г.;

ВРЪЩА делото като адм. преписка за ново произнасяне от адм. орган, в 7-дневен срок, при съобразяване със задължителните указания по прилагане на закона;

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на А. Д. Г., ЕГН [ЕГН] и А. Д. Г., ЕГН [ЕГН] и двамата с адрес: [населено място], сума в размер на 1020 /хиляда и двадесет/ лева, разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: